

novi Linker

Časopis Resursnog centra za osobe sa invaliditetom Ekumenske humanitarne organizacije; Broj 4; besplatan primerak

Sadržaj

Linker
Časopis Resursnog centra za osobe sa invaliditetom
Ekumenske humanitarne organizacije

Izdavač
Resursni centar za osobe sa invaliditetom
Ekumenske humanitarne organizacije

Za izdavača:
Vladislav Ivičiak, direktor Ekumenske
humanitarne organizacije

Adresa izdavača:
Ćirila i Metodija 21, 21 000 Novi Sad
Tel./fax 021/466-588, 466-911

Glavna i odgovorna urednica:
Natalija Marić

Saradnici:
Mirjana Ubović, Marina Cicak

Lektor:
Dragana Stanković, Natalija Marić

Dizajn, priprema
Gabor Nemet

Štampa:
EHO-Print

Tiraž:
100 primeraka

**Konkurs o
Zanimljivosti2**
Uvodnik

**EHO jedne
radne sobe3**

**Moj
Heroj4**

**Vikend na
poklon5**

**Lična
karta6**

Novi Linker objavljuje

KONKURS ZA MINI STRIP LINKERA

Uslovi konkursa

Konkurs počinje 05.02.2010. godine i biće otvoren do zvaničnog izbora stripa koji će biti objavljen u našem časopisu kao i na web sajtu Ekumenske humanitarne organizacije. Vaše predloge i ideje možete poslati na e-mail adresu novi.linker@gmail.com ili putem pošte na adresu Ekumenske humanitarne organizacije, ul. Ćirila i Metodija 21, 21000 Novi Sad sa naznakom „redakciji linkera“. Svi prijavljeni će dobiti odgovor bez obzira na to da li je njihov rad izabran ili ne.

Tema mini stripa:

Novi Linker je časopis za osobe sa invaliditetom, te u skladu sa tim strip-junak treba da predstavlja ovu populaciju, ili da se bori sa njom protiv nepravde, teškoća ili nevidljivosti sa kojom se osobe sa invaliditetom svakodnevno sreću. Veličina stripa bi najmanje trebalo da bude polovina stranice A4 formata, a najviše da zauzima celu stranicu ove dimenzije. Tekst u balončićima treba da bude isписан latiničnim pismom. Tehnika izrade stripa je slobodna.

ZANIMLJIVOSTI

BIBLIOTEKA

Povodom 3. decembra međunarodnog dana osoba sa invaliditetom, gradska biblioteka je donela odluku u saradnji sa gradom i po nekim nevladinim organizacijama da omogući osobama sa invaliditetom intenzivnije i češće korišćenje knjiga iz gradske biblioteke. Biblioteka je ponudila mogućnosti da osobe sa invaliditetom do željenih knjiga dođu elektronskim putem i pouzećem. U pitanju je biblioteka koja se nalazi u Dunavskoj ulici br. 1

GRADSKI PREVOZ

Zbog čestih molbi građana gospodinu Igoru Pavličiću o besplatnim godišnjim kartama za penzionere, doneta je odluka iz gradske kuće da se odobre godišnje karte za sve građane starije od 65 godina, bez obzira na visinu njihovog proseka penzija i primanja. Karte se mogu izraditi na šalterima MAS-a do kraja Februara meseca, svakim radnim danom od 08:00 do 14:00 časova.

Drasi čitaoци,

“Linker” se menjao i rastao sa nama. Medutim, način na koji se ovaj časopis sada promenio predstavlja jednu lepu novost. Iako imam čast da se potpišem kao urednica lista, prava uredjivačka politika je produkt timskog rada nove redakcije. Kurs novinarstva koji se održava u Ekumenskoj Humanitarnoj Organizaciji imao je za cilj da oformi tim novinara koji će dobro razumeti teškoće sa kojima se osobe sa invaliditetom (OSI) sreću svakodnevno, a koji će biti konstruktivan i dovoljno snažan da se bori za rešenja tih teškoća.

Zbog toga će Linker nastojati da bude praktičan i zanimljiv. Stalne rubrike u kojima ćete imati priliku da uživate baviće se predstavljanjem uspešnih projekata koji menjaju našu svakodnevnicu. U svakom broju predstavljemo jedno udruženje gradjana sa akcentom na uslugama koje možete koristiti i obratićemo pažnju na male borbe velikih heroja svakodnevnicu. Imaćete uvid u nove trehnike i trendove koji se primenjuju svuda u svetu, za šta se naručito nadamo da će inspirisati volontere i zaposlene u organizacijama koje rade sa OSI. Trudićemo se da proširimo i dopunimo listu korisnih kontakata kao i da Vas obavestimo o postojećim i dostupnim uslugama koje su manje poznate.

Nastrojaćemo se da Vas informišemo, zabavimo i oraspoložimo. Želja nam je da Linker dobije svoje lice - junaka koji će se boriti sa nama da sve ulepšamo osmehom. Zbog toga smo objavili konkurs za strip uvereni da se naš junak krije medju Vama. Sa ciljem da Vam se još više približimo, otvorili smo vrata za sve predloge, sugestije i nove članove. Ukoliko želite da sazнате više o nekoj temi ili želite da učestvujete u svaranju Linkera možete nam pisati na novi.linker@gmail.com

S poštovanjem,

Natalija Marić

EHO JEDNE RADNE SOBE

U okviru Ekumenske humanitarne organizacije (EHO) u Novom Sadu, deluje Resursni centar za osobe sa invaliditetom. Njegova osnovna delatnost je pružanje podrške osobama sa invaliditetom i osobama sa smetnjama u razvoju.

Veliki deo programa i ciljeva Resursnog centra, realizuje se kroz Radnu sobu - dnevni centar, gde se okupljaju korisnici, polaznici kurseva i volonteri. Nadgledanje aktivnosti koje se ovde odvijaju, vrši supervizorka Anđelka Samardžić. Ona je za „Novi Linker“ govorila o svom angažmanu, zaduženjima i projektnim aktivnostima.

Novi Linker: Koliko dugo ste angažovani u Radnoj sobi i kakvi su vaši zadaci?

Anđelka Samardžić: U Resursni centar došla sam u maju prošle godine i od tada tada imam zaduženje volonterake u Radnoj sobi. Na iako još uvek volontiram, na poziciji supervizorce sam od avgusta meseca. Moja

zaduženja obuhvataju nadgledanje aktivnosti u Radnoj sobi, praćenje rada drugih volontera i polaznika kurseva. Takođe upućujem korisnike i pružam informacije koje mogu da im budu od značaja, u zavisnosti od njihovih problema, potreba i interesovanja. U Radnoj sobi nam mnogo znači i podrška koordinatorke Tamare Blagojević i Dragane Stanković. U moja zaduženja spada i jedna vrsta informativnog rada, jer sam u kontaktu sa raznim udruženjima, čiji su članovi korisnici naših kurseva.

NL: Zašto je Radna soba bitna za osobe sa invaliditetom?

AS: Korisnici dobijaju mogućnost da završe neki od kurseva (kursračunara, stranog jezika, gestovnog govora, šivenja, slikanja na staklu...) i na taj način se usavrši i razviju svoje potencijale radi lakšeg zapošljavanja. Pored znanja i veština koje stiču, korisnici ovde dobijaju podršku, osnaživanje, stiču prijateljstva i šire pogled na različitost. U našem prostoru je omogućeno osveženje – kafa, sok, kao i korišćenje naše biblioteke i interneta.

NL: Na koji način se prati rad i napredak korisnika u Radnoj sobi?

AS: Napredak polaznika kurseva pratimo putem upitnika. Kroz upitnik polaznici imaju mogućnost da ocene rad voditelja kursa, Resursnog centra i atmosferu u Radnoj sobi. Takođe imaju mogućnost da kroz upitnik predlože kurs koji bi želeli da pohađaju i iznesu svoje mišljenje o načinu rada. Polaznici su uglavnom zadovoljni i imaju

pozitivna iskustva.

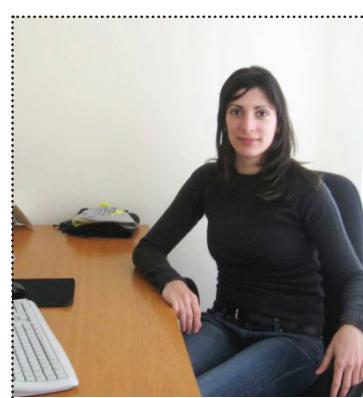
NL: Šta mislite o motivisanosti potencijalnih korisnika da se uključe na kurseve koji se sprovode u Radnoj sobi?

AS: Pre svega, potreban je individualni pristup za svakog potencijalnog korisnika. Iz iskustva mogu reći da ih je nekad malo teže motivisati, ali najveću prepreku takvim polaznicima predstavljaju fizičke barijere, zbog otežanog kretanja.

NL: Kakva su vaša iskustva na funkciji supervizorke?

AS: Moja iskustva su pozitivna. Pre svega, zaduženja koja imam obavljam iz zadovoljstva. Što se tiče atmosfere u Radnoj sobi, pritiska nema. Određena doza odgovornosti naravno da postoji, ali nije bilo nerešivih zadataka. Najbitniji su strpljenje, razumevanje i tolerancija.

Bojana Prodanović je zaposlena u Resursnom centru oko dve i po godine. Jedno od njenih zaduženja je vođenje kursa gestovnog govora.

NL: Recite nam nešto o vašem angažmanu u Radnoj sobi i Resursnom centru?

Bojana Prodanović: U Radnoj sobi sam angažovana kao voditelj kursa gestovnog govora. Kurs vodim oko godinu dana. Osim toga, u moj zadatak spada i rad u štampariji Resursnog centra, koji obavljam takođe

već dve i po godine, koliko sam zaposlena ovde. Rad u štampariji obuhvata fotokopiranje, korišćenje, štampanje vizit kartica, letaka, brošura...

NL: Kome je namenjen kurs gestovnog govora i šta polaznici mogu da nauče?

BP: Kurs gestovnog govora najviše pohađaju studenti, profesori i ostali zainteresovani. Kurs se sastoji od 12 časova u trajanju od po sat vremena. Polaznici kroz «govor ruku» uče zamenice, uče kako da se predstave, kako da se izraze... Kroz konstantno učenje i vežbanje na časovima gestovnog govora, oni se pripremaju i usavršavaju za komunikaciju sa osobama oštećenog sluha.

NL: Kakva je atmosfera na kursu?

BP: Atmosfera na kursu je veoma dobra. Polaznici pokazuju interesovanje, volju za učenjem i aktivno se angažuju. Moj zadatak, kao voditelj kursa, je da se unapred pripremim za čas i da se posvetim polaznicima kako bi što lakše i brže savladali ovakav vid komunikacije. Nakon završenog kursa, dokumentujem svoja zapažanja o predavanju, korisnicima i njihovom napretku, a polaznici dobijaju diplomu kao potvrdu da su uspešno završili kurs gestovnog govora.

Zajednički stav Andelke i Bojane je da je korist programa u Radnoj sobi velika. U njoj se odvija edukacija, druženje, dakle jedan interaktivni proces od koga korisnici svakako imaju koristi. Ukoliko ste zainteresovani da posetite Radnu sobu čija su vrata uvek otvorena, možete doći u Ekumensku humanitarnu organizaciju u ulici Ćirila i Metodija 21 na Telepu (Novi Sad) ili se informisati putem telefona +381 62 46 96 50

Marina Cicka

MOJ HEROJ... **BILJANA UBOVIĆ**

Biljanin život se promenio iz korena kada je u svojoj dvadeset i drugoj godini nesrećnim spletom okolnosti ostala invalid. Već punih devet godina ona se bori za svoja prava i normalan život. Tri godine nakon nesreće Biljana nije mogla da se kreće pošto joj je dijagnostikovana paraplegija. Paraplegija (oduzetost donjih ekstremiteta) nastaje kada dođe do oštećenja kičmene moždine u grudnom delu kičmenog stuba. Biljana je provela poslednjih pet godina naporno vežbajući, u pokušaju da prevazđe paraplegiju. Njen trud je urođio plodom i nakon par godina Biljana je ponovo prohodala! Iako može da korača, njen kretanje je još uvek nesigurno pa se ona i dalje više služi kolicima. 2008. godine Biljana postaje aktivan član Udruženja Paraplegičara i Kvadriplegičara iz Novog Sada. Ovo se pozitivno odražava na njen društveni život. Nedugo nakon učlanjenja išla je sa Udruženjem na Srebrno Jezero gde je, kako priča, provela deset prelepih dana sa svojim prijateljima. No ovo je tek početak. Krajem 2008. godine Biljana postaje član STKI „SPIN“ u kojem redovno, dva puta dnevno, uz pomoć trenera i selektora Zlatka Keslera trenira stoni tenis u kolicima. Do sad je postizala male, ali veoma značajne rezultate, jer je ona tek na početku svoje sportske karijere. Rešena da uspe i da popravi svoj kvalitet života, ova mlada, uporna i vesela devojka upisala je ponovo fakultet pošto je studije prekinula nakon nezgode. To je jedan više dokaz koliku želju za životom ima Biljana, koja svim silama ide napred, i uspeva da se nosi sa svim nedaćama koje su

je snašle. O svom iskustvu sa sportskim aktivnostima ona govori sa puno pozitivne energije. „Stoni tenis mi je promenio život iz korena. Dobila sam razlog da živim, da se krećem i družim sa ljudima. Pre tenisa moj život se svodio na aktuelni Facebook, gledanje televizije i ležanje u krevetu do beskonačnosti. Obaveze koje sada imam čine me zadovoljnijom i potpunijom osobom. Nije lako, ali je svakako bolje nego pre. Moj dan počinje u pola osam ujutru, na prepodnevni trening krećem u devet sati, na SPENS-u budem do dvanaest. Posle toga idem kući i ručam, malo se odmorim, pa u tri sata ponovo krećem na SPENS, vraćam se uveče u šest i tako svakog radnog dana.“. Ona smatra da joj je bavljenje stonim tenisom otvorilo mnoga vrata. Kako kaže, imala je priliku da upozna mnogo zanimljivih ljudi, da putuje širom Srbije, ali i preko njenih granica. „Podseća me na vreme pre nesreće jer sam se i tad veoma mnogo kretala, putovala i družila sa svojim prijateljima. Zavolela sam stoni tenis i daću sve od sebe da se ostvarim u ovom sportu.,“ kaže Biljana. Zbog svoje borbe i pozitivnog stava, Biljana je naš heroj. Navijaćemo za nju i izveštavati o njenim daljim uspesima. U svojoj tridesetoj godini, ona je tek započela život i trudi se da ga živi punim plućima. Na kraju, uvek vredi pogledati drugu stranu medalje ma koliko ona ne bila privlačna na prvi pogled. Jer upravo ta druga strana može biti orden za hrabrost...

Mirjana Ubović

VIKEND NA POKLON

Staratelji dece sa smetnjama u razvoju su često samohrane majke koje su u teškoj materijalnoj poziciji jer su zbog brige o detetu u nemogućnosti da nađu posao. Brinući o osnovnim egzistencijalnim potrebama i svakodnevnim dužnostima oni potpuno zaboravljaju na sebe i svoje potrebe. Društvo za pomoć mentalno nedovoljno razvijenim osobama grada Novog Sada pokreće Servis za čuvanje dece koji bi makar malo mogao da olakša ovu situaciju.

Društvo za pomoć mentalno nedovoljno razvijenim osobama grada Novog Sada pokrenulo je Servis za čuvanje dece sa i bez smetnji u mentalnom razvoju „Cvrčak”, finansiran od strane BCIF-a. Korisnici servisa su istovremeno i deca i roditelji, pošto mališani mogu doći u prostorije u ulici Seljačkih Buna 83 i тамо provesti dan igrajući se sa drugom decom, a roditelji dobijaju vreme za odmor, ili neke aktivnosti koje su zapostavljali zbog stalne preokupiranosti. Projekat Servis za čuvanje dece sa i bez smetnji u mentalnom razvoju „Cvrčak” traje godinu dana, od 1.1.2010. do 1.1.2011. godine. Servis je namenjen deci sa i bez smetnji u razvoju uzrasta od 3 do 12 godina. U Servisu, pored čuvanja, sa decom će se realizovati različiti sadržaji. Radiće se individualno i u grupi kako bi se prevazišle potencijalne barijere, strahovi, predrasude i ustanovili afiniteti i zajednička interesovanja kod sve dece. Na osnovu ovakvog rada će se dalje organizovati aktivnosti koje će biti adekvatne i privlačne za svu decu. Osnovna ideja je da se u prvi plan stave veštine i znanja koje poseduju deca sa intelektualnim teškoćama kako bi se sva deca osetila ravnopravnom u daljem radu. Za svu decu će biti organizovane kreativne radionice, igre na otvorenom prostoru i sl. Supervizorka projekta, Katarina Majkić rekla je projekat osmišljen tako da deca u navedenim terminima mogu da borave bez roditelja, s tim što je ostavljena mogućnost i roditeljima koji još nisu sigurni i spremni da se odvoje od svoje dece da u početku borave sa svojom decom u Društvu i uzmu aktivno učešće u aktivnostima, ako to žele.

“Takođe je ostavljena mogućnost da se u skladu sa potrebama, željama, interesovanjima, mogućnostima korisnika, tj. dece osmišlavaju posebne aktivnosti, kao što su npr. muzičke, dramske i sl. Ukoliko bude postojala potreba za tim, organizovaće se i pomoć pri učenju za decu školskog uzrasta. Deca će imati jednom mesečno priliku da gledaju lutkarsku predstavu Pozorišta iz kofera, kao i uključivanje u različite kulturno-javne manifestacije namenjene deci koje se u gradu organizuju.”. Takođe, planirani su izleti i posete organizacijama i manifestacijama koje inače posećuju deca redovne populacije u Novom Sadu. Na ovaj način će marginalizovana deca imati pristup sadržajima koji

su namenjeni svoj deci i imaće priliku ravnopravno da učestvuju kao i njihovi vršnjaci/kinje. Deca sa intelektualnim teškoćama će postati vidljivija za javnost, što će rezultirati smanjenom diskriminacijom. Sa decom će raditi stručnjaci pedagozi, psiholozi, animatori (volonteri studenti humanističkih i medicinskih nauka). Cvrčak će otvarati vrata za mališane tri puta nedeljno i to utorkom, subotom i nedeljom. Iako je upis zvanično završen, informacije o ovom projektu i sličnim aktivnostima možete dobiti putem telefona i e-maila Društva: 021/ 496 – 184, mnrons@neobee.net

Natalija Marić

LIČNA KARTA

Ime: Opštinska organizacija
Udruženje dijализiranih
transplantiranih bubrežnih invalida

Adresa: Bate Brkića 14, Novi Sad

Telefon: 021/403-899

Delatnost: Socijalno-humanitarni rad

Ovo udruženje postoji već trideset i pet godina, s tim da je veći deo svog postojanja delovalo kao udružnica a od 2002. godine je registrovano kao udruženje građana. Broj oko 160 članova i bavi se socijalno humanitarnim radom. Finansira se iz članarina, donacija i projekata i funkcioniše na volonterskoj osnovi. Članovi i volonteri ove organizacije svakodnevno prikupljaju podatke o bubrežnim invalidima na nivou grada, ali i pokrajine; prate novosti i bore se za socijalnu zaštitu i zaštitu bubrežnih invalida uopšte. Malo ljudi zna da je ova kategorija invalidnosti stopostotna. Još teže je razlikovati bubrežne invalide od redovne populacije jer nema očiglednih spoljašnjih pokazatelja njihovog stanja. Međutim, jedini vid izlečenja u ovakvim slučajevima je transplantacija organa. To je dug i komplikovan proces, i dok su na listi čekanja, zamenu funkcije bubrega pacijenti mogu dobiti putem hemodialize (u svakodnevnom govoru poznatije samo pod izrazom „dijaliza“). Hemodializa je metoda odstranjivanja otpadnih produkata kao što su kalijum i urea, kao i obične vode iz krvi u slučaju zatajenja bubrega. Ljudi koji se podvrgavaju dijalizi svakih 48 sati moraju da ponove terapiju koja znači biti priključen na aparate 4 sata. Ovo uslovljava opštu iscrpljenost i lokalnu vezanost bubrežnih invalida, budući da naporna terapija mora da se primenjuje dosledno, putovanje na relaciji većoj od 50 km od mesta na kome primaju terapiju može biti prilično riskantno. Živeti sa idejom da moraš ostati na jednom mestu i prečišćavati krv svaka dva dana je veliki teret. Zbog toga se članovi Udruženja protiv svakodnevnih nedaća bore osmehom. Borivoje Odažić, predsednik Udruženja, tvrdi da je priču o bolesti bolje ostaviti za aparate, a u društvu se opustiti i nasmejati. Klubske prostorije koje se prostiru na 54m² zbog toga predstavljaju pravo mesto za opuštanje, druženje, ali i razmenu korisnih informacija. Tamo se organizuju takmičenja u šahu i pikadu, a dokle god vreme to dozvoljava, izvode se sportske

aktivnosti na otvorenom. Ovde takođe možete koristiti usluge frizera za 90,00 dinara, ali i sami osmislići i sprovesti neku aktivnost. Klub ima stalne programske aktivnosti u okviru kojih dovodi predavače i edukatore. Svest o pravilnoj ishrani i konzumiranju vode je izuzetno bitna za bubrežne bolesnike. Namjernice bogate solju povećavaju nivo toksina u krvi, što osobe sa oslabljenom funkcijom bubrega izuzetno teško podnose. Oslobadjanje od viška tečnosti takođe može biti veliki problem. Sa prestankom funkcionalisanja bubrega, prestaje i mokrenje tako da je znojenje jedini način oslobadjanja viška tečnosti iz organizma. Zbog toga je jako bitno unositi dovoljnu količinu tečnosti koja će biti maksimalno utrošena. Ovo podrazumeva preračunavanje tečnosti koja se unosi putem hrane i napitaka koje inače ne smatramo tečnošću. U Udruženju možete dobiti sve informacije vezane za ovu temu, ali i podršku u korigovanju navika, jer prelazni period može biti izuzetno težak. Udruženje takođe ima pravnog savetnika kome se možete obratiti za pomoć ukoliko smatrate da su vam prava ugrožena, i koji vas može posavetovati kako da ostvarite svoje zakonom propisane beneficije. Većina članova Udruženja ili saradnika radi volonterski. Neretko se dešava da predavači ne podignu deo svog honorara ili čak celu sumu, ostavljajući taj novac na raspolažanje članovima za druge aktivnosti. Ovo je pozitivna energija kojom se organizacija ponosi. Borivoje tvrdi da mu je glavna motivacija deljenje znanja, iskustva i osmeha. Njemu je transplantacija uradjena nakon deset godina hemodialize, i dve operacije na srcu koje su povećavale rizike trnasplantacije. Kako tvrdi, to mu je vratile veru i elan. Činjenicu da je njegovo stanje ipak poboljšano uprkos ne tako svetlim prognozama on smatra Božijim darom i oseća potrebu da i sam daruje makar osmeh, lepu reč i bezgraničnu podršku.

Natalija Marić

Pravna služba Resursnog centra za osobe sa invaliditetom

Sva pitanja u vezi sa pravima osoba sa invaliditetom, možete postaviti našem timu pravnika koji će se potruditi da vam odgovore u što kraćem roku.

Pitanja možete postaviti putem telefona na broj 062/469-650, preko našeg sajta <http://resursnicentar.ehons.org> ili poslati na mail: infore@ehons.org

EKUMENSKE HUMANITARNE ORGANIZACIJE

Dnevni centar za osobe sa invaliditetom

RADNA SOBA

Engleski jezik (početni i napredni)

Kursevi računara (osnovni i napredni) sa mogućnošću korišćenja „Life Tool“ opreme za lakše korišćenje računara od strane osoba sa telesnim i intelektualnim invaliditetom

Kuvanje

Vez

Aranžiranje cveća

Tkanje

Šivenje

Slikanje na staklu

Novinarstvo (završni deo kursa je izrada časopisa „Linker“ na temu invalidnosti)

Poslastičarstvo

doo ehoprint

Čirila i Metodija 21, 21000 Novi Sad
tel/fax: 021/466-588; 021/469-616

Digitalna Štampa
se odvija na mašini
HP 9500 HDN

Katalozi Prospekti Brošure
Plakati Posteri Flajeri
Nalepnice Vizit karte Diplome
Zahvalnice Pozivnice Jelovnici
Cenovnici Omoti za CD
Nalepnice za CD Razglednice
Čestitke Fascikle Sveske
Blokčići Kalendarji Uverenja
Ulaznice Deklaracije Garantni
listovi Članske karte
Propusnice...

-Spiralno i toplotno korišćenje
(plastično i žičano)
- Plastifikacija (tvrdna i meka)

štampa
većih formata se odvija na
MUTOH DRAFT STATION RJ 900

-Štampa velikih formata
cena kvadratnog metra
štampe 1600 dinara

ehoprint.

D.O.O „EHO-PRINT“ je preduzeće osnovano na inicijativu Ekumenske humanitarne organizacije za profesionalnu rehabilitaciju, zapošljavanje i ospozobljavanje osoba sa invaliditetom u cilju njihovog uključivanja u radne i društvene aktivnosti. Trenutno su u štampariji, na puno radno vreme zaposlene dve osobe sa invaliditetom. Pored profitabilnog programa štamparije, cilj „EHO-PRINT-a“ je praksa, prekvalifikacija i radno angažovanje osoba sa invaliditetom, kao i da kroz primer dobre prakse da podsticaj drgim preduzećima.

Resursni centar za osobe sa invaliditetom

Ekumenske humanitarne organizacije

Čirila i Metodija 21, Novi Sad

021/469-616

021/466-588

021/6-397-626

www.ehons.org

<http://resursnicentar.ehons.org>

Ekumenska
Humanitarna
Organizacija

RESURSNI CENTAR
ZA OSOBE SA
INVALIDITETOM
EKUMENSKE HUMANITARNE ORGANIZACIJE